

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudce Pavla Molka v právní věci žalobce: **A. T.**, zast. JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2018, čj. OAM-132/ZA-ZA11-K02-2018, o nesouhlasu Krajského soudu v Plzni s postoupením této věci Městským soudem v Praze,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 60 Az 33/2019 **je příslušný** Městský soud v Praze.

Odůvodnění:

[1] Žalobou podanou dne 25. 1. 2019 u Městského soudu v Praze se žalobce domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný rozhodl o neudělení mezinárodní ochrany žalobci podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Městský soud dospěl k závěru, že není místně příslušný, a proto věc postoupil usnesením ze dne 17. 4. 2019, čj. 13 Az 4/2019-41, Krajskému soudu v Plzni. Uvedené odůvodnil tím, že zákon o azylu stanoví zvláštní úpravu místní příslušnosti soudu. Podle § 32 odst. 3 zákona o azylu je k řízení o žalobě místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany (žalobce) v den podání žaloby hlášen k pobytu. Městský soud uvedl, že zjistil, že žalobce je hlášen k pobytu na adrese X D. 18, okr. R., který náleží do obvodu Krajského soudu v Plzni.

[3] Krajský soud v Plzni předložil dne 18. 7. 2019 spis NSS k rozhodnutí o místní příslušnosti podle § 7 odst. 6 s. ř. s., neboť nesouhlasí s postoupením věci. Krajský soud ověřil místo pobytu žalobce. Žalovaný i cizinecká policie shodně uvedli, že místo posledního hlášeného pobytu žalobce bylo od 13. 2. 2018 do 31. 12. 2018 na adrese X D. 18. Z úředního záznamu cizinecké policie ze dne 6. 6. 2019 vyplývá, že se žalobce na této adrese nikdy nezdržoval. Současně sdělení zástupce žalobce působí nevěrohodně, jelikož pokaždé uváděl jinou adresu (viz ze dnů 7. 6. 2019, 18. 6. 2019, 19. 6. 2019 a 1. 7. 2019). Žalobce tedy byl hlášen k pobytu na adrese D. 18 pouze od 13. 2. 2018 do 31. 12. 2018, od té doby jinou hlášenou adresu pobytu neuvedl. Z úředního záznam cizinecké policie ze dne

3. 7. 2019 přitom vyplývá, že v současné době se zdržuje na adrese C. 453, Z.. Není tedy známo, na jaké adrese byl žalobce ke dni podání žaloby hlášen k pobytu, či na které skutečně pobýval.

[4] Žalobce ve vyjádření k nesouhlasu Krajského soudu v Plzni s postoupením věci uvedl, že nemá námitek proti postoupení Městskému soudu v Praze, kterému žalobu původně adresoval.

[5] V případě přezkumu rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany neupravuje místní příslušnost soudu s. ř. s. (§ 7 odst. 2), nýbrž zvláštní zákon, a sice zákon o azylu, který v § 32 odst. 3 stanoví, že *[k] řízení o žalobě je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany (žalobce) v den podání žaloby hlášen k pobytu.*

[6] Rozhodujícím kritériem pro určení místní příslušnosti soudu k projednání této věci je pobyt žadatele – a to konkrétně místo hlášeného pobytu ve smyslu § 77 zákona o azylu. Podle tohoto ustanovení jsou možné v zásadě dvě varianty místa pobytu žadatele o mezinárodní ochranu, a to: (i) azylové zařízení, příp. zařízení pro zajištění cizinců či přijímací středisko, nebo (ii) žadatelem zvolené libovolné místo pobytu v České republice, jsou-li pro to splněny podmínky podle § 77 odst. 2 až 6 zákona o azylu (žádost žadatele, vč. předložení dokladu o zajištění ubytování, její kladné posouzení Ministerstvem vnitra).

[7] V případě žalobce není pochyb o tom, že spadá pod variantu ad (ii), tj. místem jeho hlášeného pobytu je zvolené libovolné místo v České republice. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce podal dne 6. 2. 2018 v Příjímacím středisku cizinců Zastávka žádost o udělení mezinárodní ochrany. Dne 7. 2. 2018 předložil žalovanému nájemní smlouvu, podle níž měl s vlastníkem nemovitosti sjednán nájem bytu na adrese D. 18 na dobu určitou od 1. 12. 2017 do 31. 12. 2018. Následně dne 9. 2. 2018 u žalovaného podal žádost o odchod do soukromí a jako svou adresu uvedl D. 18.

[8] Městský soud v Praze i Krajský soud v Plzni usilovaly o zjištění adresy hlášeného pobytu žalobce v den podání žaloby, tj. dne 25. 1. 2019. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 1. 3. 2019 uvedl, že žalobce měl od 13. 12. 2018 do 31. 12. 2018 evidován pobyt na adrese D. 18. Žalovanému není známa jiná adresa pobytu žalobce. Žalobce v reakci na výzvu městského soudu podáním ze dne 8. 4. 2019 sdělil, že ke dni podání žaloby i ke dni podání tohoto sdělení je hlášen k pobytu na adrese D. 18. Cizinecká policie dne 10. 4. 2019 uvedla, že poslední nahlášená adresa pobytu žalobce byla D. 18, a to od 13. 2. 2018 do 31. 12. 2018 (shodně též sdělení Ministerstva vnitra ze dne 11. 6. 2019, cizinecké policie ze dne 13. 6. 2019); současné místo pobytu není známé. Z úředního záznamu cizinecké policie ze dne 6. 6. 2019 přitom vyplývá, že žalobce se na adrese D. 18 nezdržuje, nepřebírá zde poštu a jeho jméno není uvedeno na schránkách. Následně žalobce (jeho zástupce) uváděl různé adresy svého hlášeného, resp. skutečného pobytu. Tak ve sdělení ze dne 7. 6. 2019 uvedl adresu D. 18, ve sdělení ze dne 18. 6. 2019 jako svou doručovací adresu uvedl adresu svého zaměstnavatele Pařížská 1067/8, Praha 1, ve sdělení ze dne 19. 6. 2019 jako své kontaktní adresy uvedl D. 18 a M. Š. 5, P. 5, a ve sdělení ze dne 1. 7. 2019 uvedl, že se přestěhoval na adresu C. 453, Z., kde se má také podle úředního záznamu cizinecké policie ze dne 3. 7. 2019 nyní zdržovat.

pokračování

[9] NSS v obdobné věci v rozsudku ze dne 15. 5. 2007, čj. 2 Azs 15/2007-51, č. 1294/2007 Sb. NSS, dovodil, že *pro určení místa hlášeného pobytu není rozhodující místo faktického pobytu ani adresa uvedená v samotné žalobě. Místo, které má na zřeteli § 32 odst. 3 zákona o azylu je jen místo hlášeného pobytu ve smyslu § 77 zákona o azylu.* Jedná se buď o azylové zařízení, do něhož byl žadatel o azyl Ministerstvem vnitra umístěn, nebo o místo, které žadatel oznámil Ministerstvu vnitra, a s ním toto ministerstvo vyslovalo souhlas.

[10] Na základě uvedených skutečností lze uzavřít, že v den podání žaloby (25. 1. 2019) neměl žalobce hlášen pobyt dle § 77 zákona o azylu na žádné adrese. Městský soud zřejmě přehlédl, že žalobce měl pobyt na adrese D. 18 hlášen pouze pro období od 13. 12. 2018 do 31. 12. 2018, nikoli pro období pozdější. Za této situace tedy nelze v projednávané věci místní příslušnost podle § 32 odst. 3 zákona o azylu určit.

[11] Ze vztahu obecného a zvláštního pravidla vyplývá, že nelze-li na určitou skutkovou podstatu aplikovat pravidlo zvláštní, použije se podpůrně pravidla obecného (srov. usnesení NSS ze dne 12. 5. 2004, čj. Nad 98/2003-40, č. 345/2004 Sb. NSS). Tak je tomu i v této věci. Vzhledem k tomu, že místní příslušnost nelze určit podle zvláštního pravidla obsaženého v § 32 odst. 3 zákona o azylu, je na místě postupovat podle obecného pravidla vyjádřeného v § 7 odst. 2 s. ř. s. Podle něj *je k řízení místně příslušným soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany.* Takovým správním orgánem je Ministerstvo vnitra, které vydalo napadené rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany. Sídlo Ministerstva vnitra spadá do obvodu Městského soudu v Praze.

[12] NSS tedy shledal důvodným nesouhlas Krajského soudu v Plzni s postoupením věci, a proto v souladu s § 7 odst. 6 s. ř. s. rozhodl tak, že k řízení je místě příslušný Městský soud v Praze. Rozhodnutím NSS o této otázce jsou soudy vázány.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. srpna 2019

Ondřej Mrákota
předseda senátu